

Λίζα Πίνχας

επιζήσασα του Ολοκαυτώματος, συγγραφέας, ακτιβίστρια
1916-1980

Τι όμορφη που ήταν η Λίζα ,τι κομψή! Μόλις 25 ετών, διευθύντρια σ' ένα κατάστημα με γούνες στη Θεσσαλονίκη, λίγα μόλις χρόνια παντρεμένη, έλαμπε από χάρη και ευτυχία. Ξέσπασε όμως ο πόλεμος του '40, τα γερμανικά στρατεύματα μπήκαν στην πόλη, άρχισε η καταδίωξη των εβραίων. Γυναίκες, άντρες και παιδιά, Λίζα,ο άντρας της, οι γονείς της, η μικρότερη αδελφή της, η Μαρί, κλείστηκαν σαν ζώα σε τρένα και οδηγήθηκαν σε στρατόπεδα θανάτου.

Η Λίζα δεν πίστευε ότι μπορούσε να υπάρχει τόση φρίκη ,τόσος πόνος και τόσος φόβος. Όμως κατάφερε να επιζήσει και να σώσει και την αδελφή της. Με την απελευθέρωση, πήρε τον δρόμο της επιστροφής. Στην πόλη της, τίποτε δεν ήταν πια το ίδιο. Στο σπίτι της έμεναν τώρα ξένοι, οι φίλοι και οι δικοί της είχαν χαθεί.

Η Λίζα ,όμως, ήταν μαχήτρια της ζωής. Στη Θεσσαλονίκη έγινε γενική γραμματέας της Ένωσης Επιζώντων Θεσσαλονίκης και αγωνίστηκε για να πάρουν πίσω οι Εβραίοι τις περιουσίες τους και να ενταχθούν και πάλι στην ελληνική κοινωνία. Και έγραψε. Όχι μονάχα για κείνην, αλλά και για τις συντρόφισσες της στο στρατόπεδο: για τη Μάλα, που πρόλαβε να κόψει τις φλέβες της πριν οδηγηθεί στον θάλαμο αερίων, για τις τέσσερις μικρές Πολωνέζες που απαγχονίστηκαν επειδή έκαναν σαμποτάζ, για τη φίλη της που επέζησε παρά τα πειράματα που έκαναν πάνω της οι ναζί γιατροί, για τη μητέρα της, που δεν πρόλαβε να την αποχαιρετίσει πριν πεθάνει. Με το βιβλίο της αντιστάθηκε στη λήθη και έδειξε σε όλους εμάς πως μόνο όταν θυμόμαστε το Κακό μπορούμε να το εμποδίσουμε να ξανασυμβεί.

Εβελίνα Κ.